Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35421
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

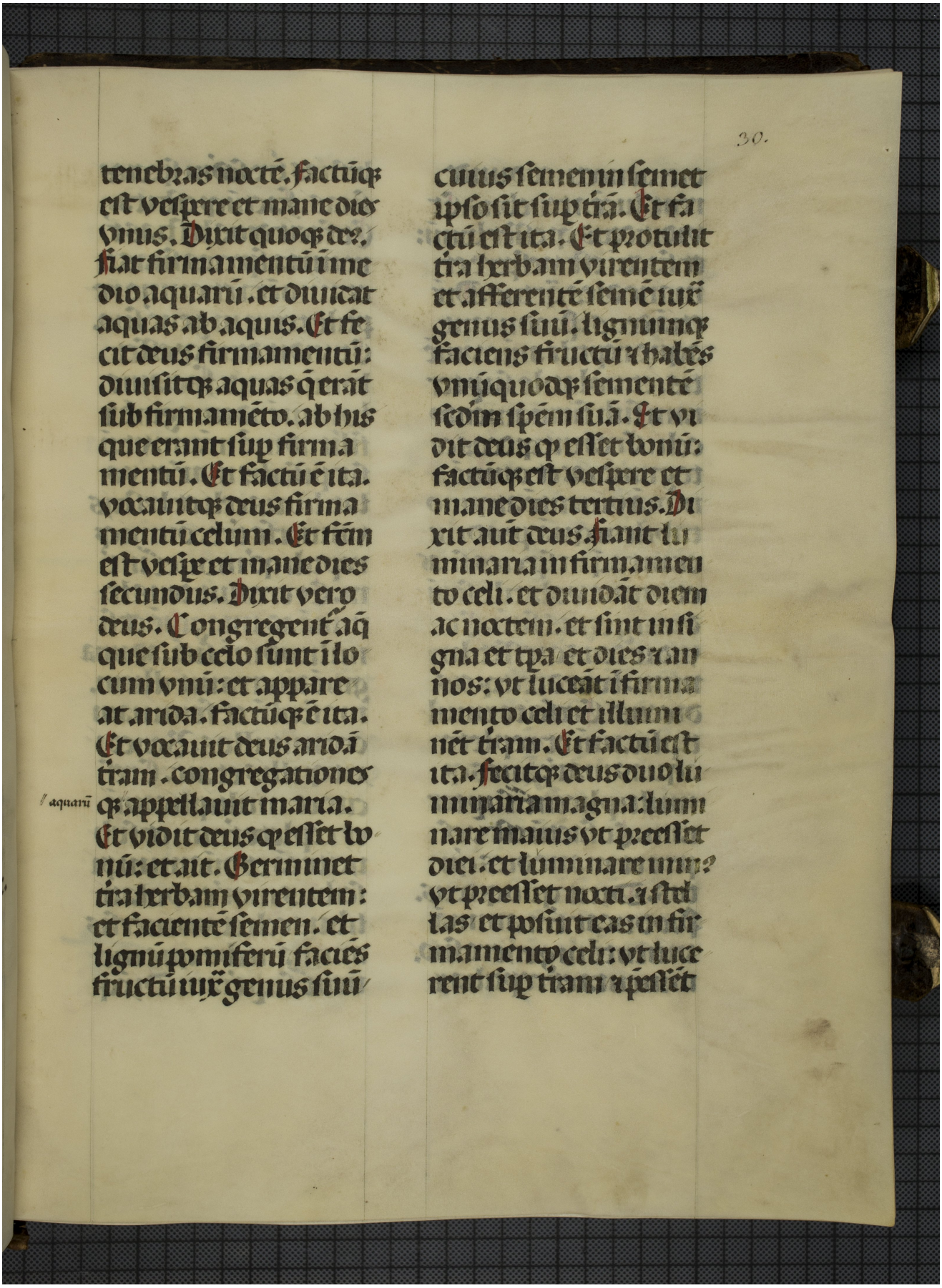

30.

tenebras nocte. ℣factúq; est vespere et mane dies vnus. ℣Dixit quoq; deꝰ. ℣fiat firmamentū in medio aquarū. et diuidat aquas ab aquis. ℣Et fecit deus firmamentū: diuisitq; aquas q̄ erāt sub firmameto. ab his que erant sup firmamentū. ℣Et factū ē ita. vocauitq; deus firmamentū celum. ℣Et fām est vespe et mane dies secundus. ℣Dixit vero deus. ℣Congregent aq̄ que sub celo sunt in locum vnū: et appareat arida. factúq; ē ita. ℣Et vocauit deus aridā tiam. congregationes q; appellauit maria. ℣Et vidit deus q; esset bonū: et ait. ℣Germinet tia herbam viridem: et facientē semen. et lignū pomiferū faciēs fructū iuxt genus suū/ cuius semen in semet ipso sit sup tiā. ℣Et factū est ita. ℣Et protulit tia herbam viridem et afferentē semē iuxt genus suū. lignumq; faciens fructū habēs vnūquodq; semente secm speciem suā. ℣Et vidit deus q; esset bonū: factúq; est vespere et mane dies tertius. ℣Dixit aut deus. ℣fiant luminaria in firmamento celi. et diuidāt diem ac noctem. et sint in signa et tpa et dies et annos: vt luceāt in firmamento celi et illuminēt tiam. ℣Et factū est ita. ℣fecitq; deus duo luminaria magna: luminare maius vt preesset diei. et luminare minꝰ vt preesset nocti. et stellas. ℣et posuit eas in firmamento celi: vt lucerent sup tiam. et preesset

/ aquarū